

L'esquirol, tercera fase

És hora de ressituar-nos.

Població de l'Escala; 10.000 habitants, però amb un ajuntament de com si fossin 500 habitants. Veient el funcionament institucional, em vaig una vaga idea de com deuen anar a Marbella amb el tema de les conveniències.

Ahir dilluns 17, dia de la concentració, vaig poder comprovar el perquè de la cara pàl·lida que se'ls va posar divendres a l'arrencador de cartells i la cap de personal quan van veure que jo reapareixia.

Preveien l'escena d'avui:

A l'hora de començar l'horari Òmnia (15h) va arribar l'arrencador de cartells acompanyat d'un xicot que de ben segur mereix treballar, com totes les persones que estem sota la constitució espanyola, però no crec que això hagi de portar al meu acomiadament.

Davant la cua de gent que esperava l'obertura, vaig enganxar per vintena vegada la convocatòria a la porta, i aleshores vaig reptar que l'arrenqués en públic, després d'haver-ho fet durant 15 dies d'amagat.

Així ho va fer; el va ajudar l'hormona de la insensibilitat+supremacia, i no es va escapar de retrets de la gent madura.

Nova fase, nous cartells i manifestos que adjunto. Avui dimarts no he pogut anar al Punt Òmnia perquè calia renovar i imprimir continguts.

La concentració d'ahir fou tot estranya, doncs els sindicalistes vam estar de peus davant la porta de l'ajuntament, i la demás gent solidària de l'Escala acudia en cotxe sense baixar-se del vehicle. No sé si ens sentien des de la sala del Ple, però amb la megafonia que vam fer servir de ben segur que tot aquell barri se'n va enterar. Va venir Ràdio l'Escala, TV de l'Escala, i el periòdic l'Hora Nova i també se'ls va convocar per la concentració de divendres 28.

PD: Tothom em pregunta pel tema del judici: el 8 de gener tenim l'acte de conciliació, però el judici de debò no crec que sigui fins el febrer.

vibracions@actiu.net